

Tallinna maleva suusavõistlused.

Rida lubavaid jõude. Hulk võistlejaid.

Suusatamine on küll praegusaja levinenum sport talvisel hooajal. Iga aastaga on märgata suurt juurevoolu sellele spordiharule. Pühapäeviti kuhisevad Tallinna ümbruskonna metsad ja küngad suusatajateist — võib kindlasti öelda, et nende arv on üle paarisaja. Tänavune tali on tõesti suurepärase suusaspordi harustatajale; siin leiab puhkust nii noor kui vana. Kuid noored kipuvad liig intensiivselt vanadest ette, ei ole enam küngaid, mis on proovimata — kõik on libedaks nagu poleeritud laud sõidetud. Siiski meeldib rohkem mäesõit, igale suuremale küngale koguneb hulk sportlasi, kes suure kisa ja halloooga alla liuglevad. Et küll see allalask on kohmetu ja kindluseta, kuid nauding ja menu on siiski suur. Rõõmustav on näha, et meie õnnetsugu ei taha kuidagi maha jääda ja kohati nende ülekaal on isegi liig suur. Võistluste poolest on aga hooaeg liig kehv. Suusaklubis, kelle ülesandeks on ainult suusaspord, ei ole veel midagi silmatorkavat teinud. On küll korraldatud mõned suusakursused ja see on kõik.

Kaitseliit aga propageerib kõvasti suusaspordit ja selle tulemusena ja ühtlasi ka üleriikliste kaitseseorganisatsioonide võistluste katsevõistlustena olid korraldatud möödunud pühapäeval Mustamäe all suusavõistlused. Paari aasta eest kogunesid sarnastele võistlustele vaevalt 6—8 sportlast, nüüd aga oli võistlejate arv 23. Rõõmustavalt oli märgata uut juurevoolu noorte hulgast ja nende tagajärjed ületasid kaugelt vanameistriteid. Jooksurada ei olnud küll huvitav ja ega paljupakkuv, täitsa laige, pealegi 10 kilomeetri suusatamisel

tuli seda maad läbistada kaks korda. — Pealegi 10 klm. sõitmisel tuli vastu sõita, mis tekitas mõnikord segadusi tee andmisel. Muide läksid võistlused latusasti ja hea meeleolu juures. Mustamäe all kaitseliidu laske tiiru maja oli nagu sipelgapesa. Seal oli korraldamist ja suuskade määrimist, muljete jagamist ja vaidlust. Paremad olid Parre (Kalev), kes üleolevalt võitis 10 kilomeetrit. Par-

kilda üle läinud. Alles hiljuti tegi seda William Tilden. Need ühes Richards ja Kozeluhiga kavatsesid 18. veebruarist peale Ameerikas korraldada suurema turnee.

Hunter on rikas kirjastaja ja mitme ajalehe omanik. Sellepärast tekitas tema üleminek profide perre suurt imestust. Hiljem aga selgus, et ta selle sammu astunud armastusest Tildeni vastu, kellel pole teist soodsat partneri kombinatsiooni Richards—Kozeluh vastu. Kuna Hunter juba elatanud sportlane on ja ta karjäär selle tõttu lõpukorral on, on ta üleminek tõesti ainult suureks sõbrusetäheks endise kaaslase William Tildeni vastu.

INGVAR LINDBERG — ROOTSI MEISTER.

Rootsi kiirusutamise võistlusi peeti Eskilstunas ning üldvõitjaks tuli 211,51 punktiga Ingvar Lindberg. Võistlustel näidatud paremad ajad olid:

re on hästi edenenud, tema samm on liuglev ja sulav, näha, et hästi treneeritud. Hea oli ka Mötlik (Kalev) 5 kilomeetri maas. Tema võib tulevikus veel hästi edeneda. Vanade klassis tuli meistriks vanameister Steinberg (Kalev); temale küll praegu Tallinnas vanade klassis vastast pole. Noorte klassis oli ainult kaks võistlejat, kus väiksema kasvuga Lievländer (Kalev) võitjaks tuli.

500 mt.: Almer — 47,3; Karlsson — 47,5; Lindberg — 47,6.

5000 mt.: Lindberg — 9:19,1; Andersson — 2:35,1; Ramberg — 2:35,7.

1500 mt.: Lindberg — 2:30,8; Andersson — 2:35,1; Ramberg — 2:35,7.

10.000 mt.: Andersson — 18:38,9; Lindberg — 19:14,5; Ramberg — 19:24,3.

195 SM. KÕRGUST

hüppas Hamburgis peetud sisevõistlustel Schröder. 198 ületamiseks puudus väga vähe.

— Emil Hirschfeld on Frankfurt Maini ääres peetud võistlustel kuuli tõuganud 15,55 mt. Tema kae paranemise järele on oodata temalt uut „tormijooksu“ kuulitõuke ilmarekordile.

— Soome kavatses jalgpalli maavõistlusi pidada. Eestiga Helsingis augustis, Rootsiga Stokholmis 3. juulil, Lätiga Helsingis juuni lõpul, Norraga Helsingis 6. septembril, Taaniga Kopenhaagenis oktoobris.

Vasakult: Parre, Steinberg, Mötlik, Lievländer.

Tagajärjed olid:

ÜLDKLASSIS (10 klm.). 1) F. Parre, Kalevi malevkond, 47 m. 28 s.; 2) A. Teder, Põhja malevkond, 51 m. 54 s.; 3) E. Rikand, Põhja m., 53 m. 46 s.; 4) A. Niiman, 54 m. 10 s.

B KLASSIS (5 klm.): 1) E. Mötlik, Kalevi m., 23 m. 24 s.; 2) H. Roos, Kalevi m., 24 m. 55 s.; 3) R. Teder, Põhja m., 25 m. 4 s.; 4) E. Rikand, Põhja m., 25 m. 9 s.

VANADE KLASSIS (5 klm.): 1) E. Steinberg, Kalevi m., 25 m. 58 s.; 2) K. Huuk, Kalevi m., 30 m. 36 s.; 3) P. Renner, Eskadron, 34 m. 18 s.

NOORTE KLASSIS (4 klm.): 1) E. Lievländer, Kalevi m. 22 m. 35 s.; 2) V. Tulmin, Kalevi m. 23 m. 10 sekundit.

Tuleval pühapäeval jätkuvad võistlused. Kavatas on 30 klm. suusatamine.

„Spordilehe“ poolt väljakuulutatud referendumi õigetele lahendajatele oli määratud 6 auhinda. Õigemini lahendasid viie parema sportlase määramist alljärgnevad lehelugejad, kellele ka preemiad langesid.

1. G. Vunder, Tallinn. „E. Spordilehe“ aastakäik 1931. a.
2. H. Puks, Tallinn. „E. Spordileht“ ½ aasta peale.
3. J. Valberg, Tallinn. „E. Spordileht“ ¼ aasta peale.
4. E. Iives, ratsarügement, Tartu. „E. Spordileht“ ¼ a. peale.
5. P. Raul, Torma, Tealama. Kehakultuuri aastaraamat nr. 4.
6. H. Rõop, Tallinn. Kehakultuuri aastaraamat nr. 4.

G. Vunder'i sedel on järgmine: Rahn, Väli, Tipner, Tiisfeldt, Beldsinsky, seega õige lähedane nimekirjale.

MAADLUSKURSUSED LOHUSUUS.

Kehakultuuri sihtk. valitsuse instr. A. Ohaka juhatusel korraldab Lohusuu spordiselts „Põhjala“ 26. jaan. — 5. veebr. maadluskursused, millest osavõtjate arv üle 20 tõusis. „Põhjala“ spordiselts on üks tegu võimsamatest maa spordiseltsidest, mille tegevust juhivad tuntud kohapealsed seltskonnategelased dr. Grové (seltsi esimees) ja piirivalves teeniv kergekaalu maadleja Soo.

Nimetatud isikute energilise töö tagajärjel on lühikese aja jooksul muretsetud harjutusruumid, sisse seatud korrapärase harjutustunnid, millest osavõtt võrdlemisi elav.

Kui seltsi tegevust sama energilise hooga edasi jätkatakse, võib juba lähemas tulevikus Peipsi poolt häid tagajärgi loota.

Väljavaateid selleks on, seda tõendavad sarnased tahtejoulisel algajad, nagu E. Oja, Lepp ja teised.

Ainult tööd, energilist tööd! Selleks jõudu ja tahtet!

A. O.

Hunter läks profiks.

New Yorgist tulevad teated, et nende 2. kohal seisev tennismängija Francis Hunter on elukutseliste

Sport ja kõrguspäike.

Kunstlik päike tõstab sportlaste võimeid.

Vanadelt kreeklastelt oleme pärinud nõude — toimida kehaharjutusi katmata kehaga valguse ja õhu käes. Iga sportlase sihiks peab olema sellepärast, — omada päikesepruuni keha ja ilusa, terve naha.

„Valgus ravib.“ Meie näeme kahvatanud, rahiidi või tuberkuloosi kalduvusega linnalapsi õitsele lööma, kui nad ka ainult mõne nädala päikese käes viibivad.

Milline on siis see energiaallikas, mis võib esile tuua niisuguseid imejõude?

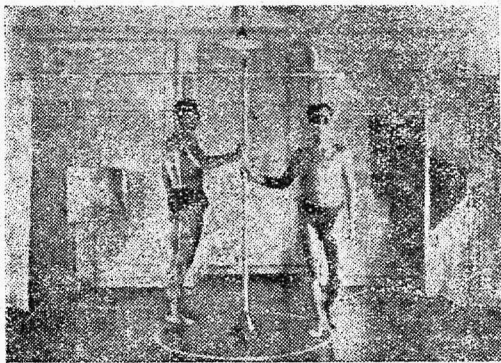
Päikesevalgust võime meie jaotada kolme kiirte liiki, millised erinevad teineteisest oma lainete pikkusega: 1) pikalainelised soojuskiired; 2) päris valguskiired; 3) lühilainelised ultraviolettkiired.

Mainitud kiirtest peavad meid huvitama siin ainult ultraviolettkiired. Nad iseloomustavad end seeläbi, et nad pole nähtavad, vaid ainult mõjuvad keemiliselt, s. o., et meie ei või neid tunda oma meeltega, nagu mõlemad teisi kiirte liike, vaid tunneme ainult nende keemilise mõju tagajärge, nagu näiteks päevapildiplaadi valgustamise nende kiirtega. Nende ultraviolettkiirte küllusele baseerubki suuremal määral kõrguspäikese headusttoov mõju.

Et need kiired omavad väga lühikese lainepikkuse, kaovad nad (absorbeeruvad) kergesti atmosfääri ja tungivad ainult väga vähesel hulgal udu- ja tolmukihist läbi, milline levineb harilikult lagendikkude ja linnade üle. Kõrgustes ja mägestikkudes selle vastu nõrgeneb vähem ultraviolettkiirte jõud.

Meil on aga õnnestunud neid kiiri tekitada ravimisotstarveteks kunstlikult. Ultraviolettkiired on küll olemas kõikide valgeks kuumendatud, hõõguvate kehade juures, näiteks, kaarlambis, aga ainult väga vähesel hulgal. Küll aga saadavad külluses neid kiiri välja palavad elavhõbeaurud. Et neid ultraviolettkiiri, mis nii kergelt absorbeeruvad, — ka harilikust klaasist ei suuda nad tungida läbi — praktiliselt kasutada, oli tarvis konstrueerida erilisi lampe, millede pead on tehtud kvartsist, sest et kvarts on ainuke materjal, mis ei absorbeeri kiiri. Nendes peades kuumendatakse elavhõbedat kuni hõõgumiseni.

Need lambid on tuntud „kunstliku kõrguspäikese“ nime all. Neid tarvitatakse suurima eduga paljude haiguste ravimiseks. Kas nad on üheväärtuslised päikeseaga? Kui võrdleme päikese spektrumi kunstliku kõrguspäikese omaga, siis märkame, et päikesevalgus on rikas pikalaineliste, soojust levitavate kiirte poolest ja vaene lühilainelistest; kvartslamp aga just ümberpöörduvalt — annab vähe soojuskiiri, sellepärast aga palju rohkem ultraviolettkiiri. Selle tõttu pole meil kunagi tugevamat soojusetunnet kunstliku kõrguspäikese kiirte all olles, nagu seda tunneme päikesekiirte all. Selle vastu aga ületab kunstlik kõrgus-

Kahest suurest kvartslambist saavutatud kunstlik kõrguspäike.

päike omas mõjuavaldamises kauget loomulikke päikesekiireid.

Milline on siis ultraviolettkiirte mõju inimkehale? Millised on siis nende tagajärjed?

Need on erutamisahtused, mis avalduvad nahal selle punetamise ja sellele järgneva nõnda nimetatud päevitamise kujul. Sellal, kui pigmenti tekkimine on pruunimusta värvaine moodustuse tunnus, mis osalt nagu päikesevari iga rakukese tuuma üle katab, peame vaatlema punetust kui valguse erutuse läbi esilekutsutud nahapõletikku. See on, kaudselt öeldud, naha ärapälemise algus. Valguse tugevusest olenev, võime meie naha põletusel mitmesugusid kujusid — alates lihtsast punetamisest kuni vesirakkude tekkimiseni. Ultraviolettkiirte poolest rikka kunstliku kõrguspäikese võime meie esile kutsuda palju tugevamaid põlendiku nähteid, kui see võimalik on loomuliku päikese kiirte valgustamise juures meie kliimas. Peab sellepärast arvesse võtma igal valgustamisel, et kunstlik kõrguspäike ka palju tugevama erutuse avaldab meie kehale, kui harilik päikesevalgustus.

Sellaseid erutusi vajab inimkeha, et oma kaitsejõude hoida valmis. Selles mõttes ei kujuta ka kehaharjutused kui niisugused midagi muud, kui kehakaitset nõrkuse ja haiguste vastu. Ultraviolettkiirte omame meie aga erutuse abinõu, milline igale sportlasele oleks tervitatav nähe, kui päikesekiired poleks filtreeritud linnade udu ja tolmuga läbi. Täpselt samuti, nagu meie päikese spektrumi nähtavat osa oleme endale võimaldanud kättesaadavaks teha, võime meie selle (spektrumi) lühilainelise osa väärikselt ära kasutada meie tervisele kunstliku kõrguspäikese kujul.

Võib ehk ette heita, et see eba loomulik on, kui meie just sportlast selliste kiirte mõju alla pane me, milledest teame, et nad nahal tekitavad põletuse. Selle vastu võib aga mainida: Igal kevadel teeb ju sportlane läbi suuremal ehk vähemal määral põletusnähtusi, kui ta oma kehale laseb paista päikesekiiri; miks ei peaks meie end tegema ärarippumatuks kevadpäikesest?

Õigemõõdulisel käsitlemisel ei või ultraviolettkiirte tarvitamise juures ette tulla mingeid kahjulikke nähte. Vastupidiselt: valgustamisel kunstliku kõrguspäikese saavutatakse eriline värskestun-

ne ja vähendatud unetarvidus. Peale selle on märgatud veel pärast kunstliku kõrguspäikese vane töövõime juurekasvu.

Ameeriklased olid esimesed, kes tarvitama hakkasid kõrguspäikest oma sportlaste treenerimiseks, kes selle tõttu saavutasid üllatavaid tulemusi. Ka teiste riikide spordiarstid ja spordiõpetajad on kõnlenud parimatest tulemustest sellise valgustamise tagajärjel, eriti ujumise treenerimises talvekuudel, mille tulemuseks on osutunud märgatav ujumiseaja parandus.

Hästi treeneritud sportlaste juures leitakse ikka, et nad omavad silmapaistva, aeglase pulsilöögi, sügava ja aeglustatud hingamise ja madala vererõhu. Silmatorkav on ka nähe, et pärast keha valgustamist ultraviolettkiirtega samuti võib märgata veresurve vähenemist ja hingamise aeglustamist. Peale selle tekib veel pärast sellist valgustamist keha üldainevahetuse kasv.

Kui kõik need nähted kokku võtame, siis võib juba niipalju öelda, et ultraviolettkiirte omame meie abinõu, mis võimaldab meile sportlast viia heasse vormi. Eriti, kui just kevadel varakult peab ta olema stardivalmis, — ei peaks loobutama kõrguspäikesest.

Selle juure tuleb veel asjaolu, et kunstliku kõrguspäikese tarvitamine on hea vastabinõu külmetushaiguste vastu. See asjaolu väljendus eriti viimaseil olümpiamängudel. Sellal, kui eelmiste aastate olümpiaadidel paljud sportlased kannatasid külmetuse all, ei tulnud ette viimasel varakevadel sportlaste juures, kes tegid läbi kõrguspäikese kursuse, peaaegu ühtki külmetusjuhtumit, ehk küll ilmaolud olid väga viletsad. Ka meie eesti sportlastest on tunnud nii mõnigi kõrguspäikese suurepärast mõju.

Kõige selle juures peab aga arvesse võtma, et üksikud inimesed reageerivad kõrguspäikese valgustamisele väga mitmet moodi. Juba ainult naha värvi peab silmas pidama: sel ajal, kui tumeda nahaga ja mustajuukseline inimene lühema aja pärast ei tunne veel midagi, võib punablondi, haledanahalise inimese juures sama osa kiiri tekitada raskeid põletisnähte.

Sellepärast peab piinlikult ja täpselt nõudma, et kõik valgustus toimingud kõrguspäikese teostataks kogenud arsti juhatusel.

K. Anton.

Viljandis harrastatakse suusaspordi.

Ainus harrastatav ala Viljandis on suusatamine, milleks ka viljandlasil on looduslikult soodsad tingimused.

Igapäev kihisevad „Lossimäed“ ja selle ümbrus suusatajaist. Mõni julgem proovib ka suusahüppeid, milleks on korraldatud üks mägedest. Hoo võtmiseks on järsk, ligi 60° mäekül, mis laumaks läheb trampliinile. Hüppeid võib sooritada kuni 30 meetrit.

Kuna veebruari lõpul peetakse Viljandis üleriiklikud suusavõistlused, korraldati 31. jaanuaril ja 1. veebr. Sakalamaa maleva katsevõistlused suusatamises, et parimaid tulle saata teiste maakondade parimatega.

5 klm. suusatamises B klassile, võitis Stiim, ajaga 23,38 min., 2) Res-saar — 24,16 min., 3) Tomp — 24,35 min.

10 klm. vanadele, võitis Koovit (tegi kaasa ka matka Tallinnast Petseri), ajaga 49,46 min., 2) Tomp — 58,2 min., 3) Veldeman — 58,5 min.

3 klm. noortele, tuli võitjaks Kuusk, aeg 14,13 min., 2) Rebane — 14,31 min., 3) Sisask — 15,42 min.

3 klm. naistele — võitis Grünberg, aeg 20,37 min. Teisi naisvõistlejaid ei olnud.

30 klm. vanadele jõudis esimesena finiši Stiim, kuna loodetav võitja Koovih teel haigestus, aeg 2 tundi 49,41 min., 2) Bergman — 3 t. 3,10 min., 3) Tomp — 3 t. 8,51 min.

Suusahüppes saavutas parima tagajärje Veldeman, tagajärg 17,55 m., 2) Otto — 17,50 mtr.

Üldiselt läksid võistlused hästi korrald. Võistlejad oli rohkesti, nii 30 klm. 11, 10 klm. — 9, 5 klm. — 11, 3 klm. — 14. Pen Alty.

Viljandi staadion edasi sööti.

Linnavalitsus ei hooli spordiõude korraldamisest.

Esialgsete kavatsuste kohaselt pidi sel suvel Viljandi linnavalitsus valmis ehitama staadioni, mis juba 3 aastat seisnud pooleli. Samuti pidi ehitamisele tulema ujulad. Nüüd eelarve koostamisel on aga linnavalitsus neile kavatsustele kriipsu peale tõmmanud, kuna linna majanduslik olukord ei võimalda ehitustööde ette võtmist.

See on sel aastal rohustub staadion edasi ja juba valmistatud tööd hävinnevad ajahamba all . . .

RASKEJÕUSTIK MÕISAKÜLAS.

Tõstmise ja maadlus on praegu Mõisakülas populaarsem spordiala. Mehed pole üldse näinud treenerit. Maadeldakse umbropsu kivikõval matil, mis on valmistatud vanadest kotidest. Tõstetakse oma valmistatud kangiga; kuid raudne tahtjõud võib-olla kõik raskused. Sindi võistlustel tuli sulgkaalus Västriki ning kergeskaalus Uke kolmandale kohale, jättes Pärnu ja sintilased tahaplaani-le ja alistudes ainult Tallinna suurematele seltsidele.

Sarnase edasipüüdmisega võib neist noortest tulevikus paljugi loota.

X.

„MISTER G“.

Rootsi kuningas sõitis kuu algul Rivierassee suvitama. Ta viidab osa ajast tennismänguga, kus ta seekordseks partneriks on Brüngron. Kuningas, kes kirglik teenismängija, esineb „Mr. G.“ varjunime all.

Sportlase unenägu.

John Galsworthy.

Avaldame tuntuma inglise romanisti ja novellisti John Galsworthy jutustuse „Sportlase unenägu“. J. Galsworthy on inglise parima seltskonna tunnustatud kirjanik. Ta tööd on tõlgitud paljudesse euroopa keeltesse ning eestlastelegi on ta teosed kättesaadavaks muutunud eestikeelsetes tõlgetes. J. Galsworthy on katsunud lahendada tänapäeva põlevamaid probleeme.

Tema jutustus „Sportlase unenägu“, mis võetud ühest inglise spordiajakirjast, ei puuduta meie otsekohesest mõistes sportlase, küll aga inglise mõiste järele sportlase hingeelulisi läbielamusi. Kuid ka meil peetakse jahipidamist spordiks ning sellepärast pakub see jutustus ka meile huvi. Kirjanik näitab suurt loomade ja looduse armastust. Ning kasvatuslist külge ei jäta inglase ka rõhutamata, mis jutustuse väärtust veelgi tõstab.

Ühel hommikul augusti lõpus asusin teele ühele juukumisele Causeloni suunas, ühes taskus praetud laanepüü võileivad ja teises üks ajakiri. Ma pole selles soode osas olnud sest saadik, kui käisin seal nepijahil poisikesepõlves, mis oli muuseas mu esimene sissejuhatus spordile. Oli väga kena päev, peaaegu liig soe; pole üalgi näinud soovaipe nii tore-dana — kanarbik, sõnajalg, tumedad turbamaad ja roheline soosammal, kõik värvalt ebaharilikult selged eriliselt sinava taeva all. Hulkusin kella kaheni, siis istusin maha orgu jõe joone, mis asus rabast ülalpool. Oli imeliselt vaikne. Sookurg tõusis mu kõrvalt ja lendas eemale, ja kui sõin praetud laanepüü, kuulsin nepi jämedat siristamist ja silmasin tiirlevat lindu kaduvat taevajoonele soo kohale. See pidi olema üks nende soode lindudest, mida me harilikult laseme, mõtlesin. Olles lõpetanud oma einenatukese, süütasin sigareti, lõin lahti ajakirja ja laisalt pöörasin ta lehti. Mul polnud tõsist kavatsust lugemiseks — rahu ja vaikus olid liig meelitatavad, kuid üks erutav jutt inimesõojatust lõvidest tõmbas mu tähelepanu oma peale; lugesin ja jälgisin juhtumist mõlema metsiku looma surmani ning leidsin sigareti tõeliselt põletamas mu sõrmi. Surides selle naise kanaripiku juurteni, las-kusin seljalt, silmad pööratud taeva poole, mitte mallegi üle mõeldes.

Korraga tundsin, et minu ja taeva vahele tekis hulk lendlevaid ja tiirlevaid neppe, kes järk-järgult alla tulemas; tõesti olin neile mingisugis tähelepanu objektiks. Nad tõuklesid üksteise vastu, näisid mõtteid vahetavat ja ruttasid jälle eemale kui kärb-sed, kes lendlevad tundidekaupa ruumi keskel. Kui nad tulid madalamale minu kohta, võisin peaaegu vanduda, et kuulsin neid sosistavat üksteisele oma pikade nokkadega. Kuulsin, et nad ütlesid: „Vaadake ta peale! Metsik loom! O, vaadake teda!“

Üllatunud sarnase kõigi loodusseaduste rikkumise üle, hakkasin oma kõrvu hõõruma, kuni ma selgesti kuulsin: „Taganege, taganege!“ ütlevat üht isast neppi, ja keerates ettevaatlikult pead, nägin teda istuvat kanaripiku kasvul, kahelkümne jardi kaugusel minust. Teadsin väga hästi, et kõik katsed sisse tuua neppi Dartmoori olid kaunis tagajärjetud, sest mõnel põhjusel, mis olid ühenduses kanaripiku ja pinna omadustega või liigest õhuniiskusest, see jahilindude kumängas väga õnnetrult tõrkus sinna asumisest; vaevalt uskusin oma meeli. Kuid järsku kuulsin temalt: „Vaadake teda! Taganege! See metsik loom! Taganege!“ Ta näis rääkivat kellelegi just oma all; ja seal, tõesti oli esimene jänes, keda olen näinud soopinnal. Olen

ikka pidanud jänest lõbusaks loomaks ja tundsin halba kui mõne tapsin. Ma tunnistan niidid, et kuuldud teda ka sosistavat: „Vaadake teda, seda metsikut looma! Oo, vaadake teda!“ mul oli tundmus, mis tuleb, kui kel-leski pole oieti aru saadud. Just samal hetkel langes kuue jala kaugusele minust suurepärase vana metsis. Talle järgnesid neli ema-metsist, kes asetudes poolringi, kohe alustasid: „Vaadake teda! Vaadake teda! Seda metslooma! Oh, vaadake teda!“ Ma ütlen otsekoheselt, et sel hetkel kahetsesin neid paljuid kordi, mil ma hoidsin emametsist sportlas-liku sooviga edendada nende sugu.

Imetledes mõned minutid, nägin üht või teist lindu tõusmas just mu kõrval, kuhu poole ma oma pea ka ei keeranud: ikka enam ja enam neppe, fasaane, põldpüüsid ja seda mitterahalolevat punajalgset prants-last, kes enim jookseb mõne maa, kui tõuseb üles ja annab korraliku võimabuse laskmiseks. Seal oli ka kuuritsaid, need spordimehe suure-päraseid südamerõõme, kelle väikes-kest tiivasulgist trofeed on alati an-nud mulle seda kordamineku tunnet, kui nad on pistatud mu jahimehe-mütsi küljele. Ka metstuid, väga arad ja raskelt tabatavad nende rinnasulgede tiheduse tõttu, mis hästisöödavad õhis, punase pipru ja apelsini lõigetega. Mõned teised tu-lid ka juure, nii rukkirüük, kohma-kaas ja väike lind; koovitaja — üks neist imeliktest väikest olevusist, kes alati lõbustavad oma kiirete, rahu-likkude liigutustega, kaebliku hääle-ga ja peene uudishimuga, tõi kiüll, mitte head laskmiseks oma kiisi len-nuga ja kala lõhnaga! Lind ptarmi-gan, keda ma väga imetlen, aga keda ma olen ainult kord või kaks suut-nud alla tuua, arg ja haruldane nagu ta on Shotimaal. Ja küll külje vastu, alfe ja omaga lindudest, kelle peale võib jahti pidada neil saartel, caper-caulzie ja wut. Ma mäletan hästi, kui lasin viimast ühel nairiväljal Lincolnshire's — ainsamat, keda olen kunagi näinud Inglismaal. Tolle mõnutunde kõrval tema harulduse tõttu mul tuleb meele tundmus, et see oli päris haletsemiseväärne ajada teda välja tema üksindusest. Ta oli hästi söödan. Seal oli ka see kraaga-taja — põhjamaa sukeldaja, keda lasin piüssist Denmani saarelt, kui ta ujus umbes 50 jardi kaugusel kal-dast. Üks lind ükski näis keelduvat laskuda, jättes taevasse, lastes kuul-davale järjekindlalt toda trillerdavat hõiget, mis teeb temast võib olla kõige mõistustikuma neist lindudest, mida võib süüda. Tõesti ma pole üt-tegi neist lasknud. Nad lendavad harilikult väga kõrgelt ja näivad omama ebahariliku vastikustunde inimolevuse vastu. Tüüd olid aamu-kesed kahetiivulised olevused, keda võib lasta spordi pärast siin maal ja kes ei tulnud ega istunud minu üm-ber. Olen alati halvaks pidanud nende laskmist. Seal pidi olema, ma võin ütelda, näljalju sadandeid koos, kui palju olen tapnud eluajal — pä-ris kohutav arv. Nad istusid ringis, liigutades omi nokka ühelt küljelt teisele, just kui olen näinud tegevad pingviine filmides, mida maadeuuri-jad toovad ühes Põhjaäärmerele; kogu aeg nad korrutasid noid veid-raid sõnu: „Vaadage teda! Seda metslooma! Oh! vaadage teda!“

Siis mu suureks üllatuseks, nägin linnaringide taga hulk teisi loomi peale jänese. Vähemalt viis tõugu pötru — kaljukitse, harilikku pötra, kelle nime olen unustanud ja keda võib leida Vancouveri saarel, ja Löuna-Aafrika gasele, kellega mul oli kord õnnelik nädal Namaqua-land'is, lastes nende pihta hobuse seljast, peale kihutamist nende tee äralõikamiseks — väga hea söögina laagrilaul, ja kellest saab häid vai-pu, kui õmmelda nende nahad kokku. Seal oli ka hiiüane, keda meie ei ta-banud, arvatavasti mitte päriselt; aga ta pääsis minema minu kurvas-tuseks — see veidra välimusega loom. Kodujäneseid oli muudugi tulnud — sajad ja sajad neid, keda nagu iga teinegi — olen lasknud nii suure hulga, kuigi ausalt ütelda, ma pole

kunagi suurt hoolinud kodujäneste laskmisest, ehk küll mõnelgi on hea küll, kui ta neid täpselt tabab ja nad keeravad pea üle jalgade. Seal oli ka tõelikult mu metsjaanilind, see, kelle järgi ma väga kihutasin, tih-jendades oma Winchester'i poola müli kauguselt, et ainult näha teda silma-piiri taha kaduvat. Tema kõrval oli karu, kelle koopa peale sattusin Na-naimo järvede juures. Kuidas ma luurasin ringi, et lasta toda sõbral Ja, Jupiteri pärast, ligistikku tema kõrval kaks puumat. Ma pole üalgi saanud neid lasta, pole üalgi näinud ühtegi neist kogu aeg, kui olin laa-gris Vancouveri saarel, kus nad lama-vad lamedalt okste vahel teie pea kohal, oodates juhust tabada pötra, lammas, koera, siga, ehk ükskõik, mida käepärast olevat. Aga nad olid tõesti tulnud, piiludes mind oma ro-hekate kassisilmega — võimsa näge-misega loomad! Ja nende kõrval ist-us väike loom, vähe suurem nurgist — kuid peata! Ah jaa! — too proo-vilask, kui sõitsime härjavanakritega Rous' farmist ja mul oli tarvis proo-vida üht väikest vat piissi, mille olin laenamud. Ta istus oma pesa kohal, tervelt 70 jardi vankrist, aimamata hädaohtu; silmapilk sihtisin ja vaju-tasin trikkile; ja seal ta oligi peata kukkunud oma pesa peale. Mäletan hästi, kuus meie poisid rõõmustasid. Ja mina ka! See väike piiss polnud sugugi halb!

Väljaspool loomade ringi ma või-sin näha rebaseid liikuvat, kes ei seltinud paigalseisvate olevustega; nad kui oleks kartnud aimata, et olen neid lasknud. Üks, peaaegu kut-sikas, hüppas ringi kolmel jalal — kahtlemata üks neist, kelle käpp oli mulle antud, minu poisikesepõlves. Pistisin selle neetud kipa oma mütsi-kesti, ja unustasin ta sinna, nii et ma olin sunnitud terve haiseva asja ära viskama. Seal oli terve hulk täis-kasvanud rebaseid. Oli tõesti meel-div nende poolt, et nad ei istunud ühes teistega. Tõesti oli hulk loomi, kes olid siia kokku kogunud. Arvan, et iga loom ja lind, keda ial olen lasknud, või keda mul oli juhust tap-pa, olid seal ja kõik sosistasid: „Vaa-delge teda! Seda metslooma! Oh, vaadage teda!“

Mind kui loomaarmastajat, mida ka iga tõsine sportlane on, haavasid väga need sõnad. Kui on midagi ole-mas, mille peale võivad sportlased õigusega uhked olla, siis see on see inimlik tundmus kõikele naha ja sul-gedega kaetud olevuste vastu, — ja nagu igailks teab, meie kõik kõigest jõust piüüame vähendada nende asja-tuid vaevlemist.

Kohtumõistmine minu üle, mida nad nähtavasti olid algamas, läks ikka kõvemaks, nagu aru sain har-judes nende kõnevõisiga. Aga see oli wuti hüäl, mida ma esialgu teistest eraldas.

„Tõepoolest ta söi mu ära,“ ütles ta, „ja ta ütles, et olin maitsev!“

„Ma ei usu seda,“ ütles esimene jänes, „et ta lasi mu maha sel põh-jusel; ta lasi mu maha ja ma olin kohtumõistmise all, aga ta ei puudu-tanudki mind. Samal päeval ta lasi üksteist paari põldpüüsid, eks ole?“

Kakskümmeendikaks põldpüüid jaata-sid seda. „Ja ta söi ainult kahte — see tõendab, et ta ei tarvitanud meid mitte toiduks.“

Jänes sõnad andsid mulle lohu-tust, sest mulle sugugi ei meeldinud too söödiku joon, mida arendas põld-püü, et kehtisin ainult seks, et õgida terve saagi. Igailks, kel vähegi spor-dimehe instinkti on, toetab mind kü-simuses.

„Millest see tuleb,“ mõtisklesin, „et ükski neist ei näi omavat aimetki sel-lest, mis tähendab olla sportlane, ükski neist ei näi aru saavat tunde-st, mis sumib armastama sporti selle hädaohtude pärast?“ Jänes kõneles jälle.

„Rebased,“ ümises ta, „tapavad tapmise pärast. Inimene on midagi rebase taolist.“ Äge vastuvaidlus tõusis kohe rebaste poolt, kuui üks neist, kes näis neist kõige vanem ole-vat, ütles: „Tõepoolest me tapame nii palju, kui me suudame, aga me kannaks ja sööks alati selle ära, kui inimene annaks meile aega — mets-loomad niisugused!“ Rebasest ei või palju loota, aga see hämmastas mind kui midagi eriliselt rebaselikku, et ta veeretis oma hävitamisest raiskulüü-mud iseloomu inimese peale, eriti veel, et ta pidi teadma, kui hoolikalt me hoiame rebast spordi huvides. Üks fasaan kõrkas läbilõikavalt: „Ta tap-pis 40 meist ühe päevaga, oma piis-sist, minnes õhtul minema, ilma et oleks söönud ühte täbagi!“ Ja jälle kuuldus värisevat sosinat. „Vaadage teda! Seda metslooma! Oh, vaadage teda!“

See oli liig mõtetu! Nagu nad ei mõistaks seda, et sportlane tapab peaaegu alati teiste inimeste suude jaoks! Aga ma taltsutasin end, sest mul meelestus, et ligimesearmastus on puhtinimlik omadus.

„Nad saavad hea hanna meie eest!“ ütles kurvits, „eriti siis kui nad las-avad meid varakult. Mina tõin sisse mõned shillingid.“

Tõesti, milline on nende lindude rumalus! Nagu niiduisaja sportlased teaks, mis juhtub peale päevast kiit-timist! See kõik jäetakse teenri ja majahoidja hooleks. Ajajad, muudugi ja padrunad peavad kasutatud saama, väikimata aja raiskamisest.

„Me ei mõtle neist nii halvasti kui rebastest,“ ütles kodujänes, „kui nad ei teeks meile sagedasti haiget, mis võtab tunde suuremiseks. Ma olin seit-se tundi suuremas, suuremas vahus ja üks mu vendist oli kaksteist. Kas sa ei olnud seda mitte, vennas?“

Teine jänes jaatas. „Kuid võib-olla on see parem kui piüümis,“ ütles ta.

„Tuleta meele, ema.“

„Ah,“ pomises põldpüü, „rebased harilikult hammustavad pea otsast ära. Aga inimesed sagedasti murra-vad teie tiiva või jala ja jätavad teid maha!“

Ja uuesti see värisev sosin algas: „Vaadage teda! Seda metslooma! Oh, vaadage teda!“

Aga seks ajaks hakkas see kõik minu närvidele, nii et kui ma oleks jõudnud tõusta, ma oleks sööstnud nende peale; aga kui tinane raskus näis mind maa peale suruvat, ja kõik, mis ma võisin teha, oli tänada Jumalat, et nad ei teadnud mu seisui-korda, sest ehkki nende seas polnud inimesõojaid, ma oleks võinud ütelda, mida nad oleks võinud teha, kui nad oleks taibanud, et olin kaitseta, sest, nagu teada, riitlikkuse ja suure-meelsuse tunded on omased inimesele.

„Ja,“ ütles capercaulzie, „ma olen kartlik lind ja minu pihta lasti sa-geli, enne kui tema mind tabas; ja

TALLINN, Pikk t. nr. 47
Tel. (2) 10-02.

Soovitat taliseks hooajaks:

SUUSKI, suusakeppe, suusa-saapaid, suusamärdeid.
LIURAUDU: Nurmis, ilusõidu raudu, ilusõidu saapaid.

HOCKEY pantschid, saapad, pallid, kepid.

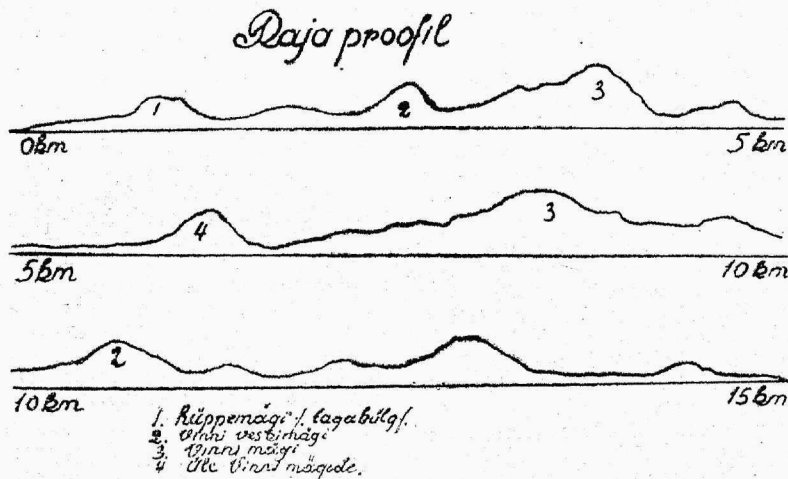
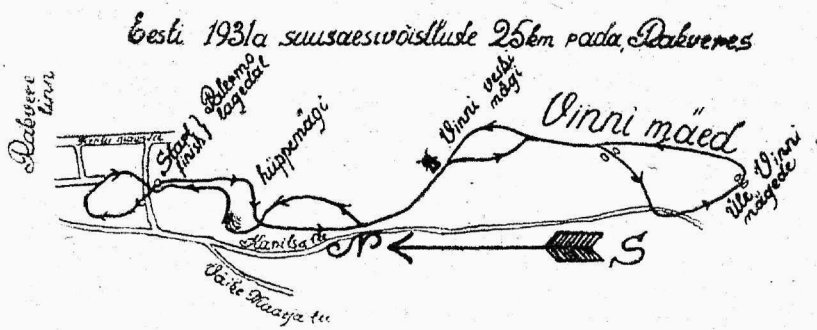
TÕUKEKELKE, lihsad ja kokku-pandavad.

SPORDIKELKE ja LASTEKELKE
Ladus saadaval kõiksugu SPORDI-ABINÜUD.

Hea kauba juures h i n n a d m õ d u k a d.

Tulge esivõistlustele Rakveresse!

Suusasport Eestis areneb järjekindlalt tõusvas suunas. Vennasrahva meistrid 1929. a. Rakveres ei uskunud, et oleme nii kaugele jõudnud. Läänud talv pidurdas meie edasirühki, kuid tänavu on jälle võimalusi palju, sest valitseb haruldaseit lumerohke talv. Üksikud organisatsioonid, kaitseliit, kaitsevägi, politsei, piirivalve ja teisi töötavad suure eduga ja kannavad suusasporti suuremate hulkade keskele. On kujunenud traditsioonegi nagu ülal mainitud organisatsioonide ühised suurvõistlused. Tänavu peetakse neid Viljandis, soovime nende head kordaminekut. Eesti suusasporti ajalugu tunneb nii mitmeidki esivõistlusi. Nad on alati olnud suureks propagandavahendiks suuasporti levitamisel. Kuid esivõistluste õige mõte tohiks olla teine. Nad tohiks olla rohkem nagu aasta bilansi määravad. Kahjuks küll, pole nad kunagi kujunenud meil suusa suurparaadideks, sest osavõtt nendest on olnud alati vähehaldane. Esivõistluste mõte ei ole küllalt süvenenud ja ei ole leidnud seni suuri vastukaja. Kuid alati on nad annud meile midagi uut, nii suusa tehnikas, maastiku valikus, organiseerimise mõttes. Mäletame veel aegu, kus järve ühtlase tasapinnal ilma mingi vaheldusega pidasime esivõistlusi. Nüüd aga mäed, orud, mets, heinamaa, põld ja põõsad mooduvad võistleja silma ees ja pakuvad talle rahuldust ja vaheldust pikal ja pingutaval sõidul. Tänavused esivõistlused pakuvad meile kindlasti midagi uut ja seda esijoones maastiku valikul. Oleme õnnelikud, et võisime nii soodsa raja leida. Ta vastab kõigiti modern murdmaa suusarajale. Sagedased tõusud, mõõnad ja metsamaastik.

Raja ring on 15 km., 25 km. tuleb seega umbes poolteist ringi sõita. Noorte ja 10 km. algajatele on üks osa sellest rajast.

Rada põikleb ühes ilusamas mäeahelikus Eestis. Kogu tõus mäes on 30 mtr., kõrgem mägi 25 mtr.

Ka tohiks Rakvere oma asukohaga ja hea ühendusega kõigile kättesaadav olla, eriti aga pealinnale ja Tartule, kust rohkel arvul võistlejaid ootame.

Võistluste aeg — 1. märts — on oodatud aeg kõigile suusatajale, sest veebruarikuu lumi on kindlasti juba päikest näinud ja sellega soodus suusatamiseks. Ka Viljandi suurvõistlused ei tohiks siin takistuseks olla.

Rakvere Spordiklubi pöörab sellega kõikide talispordi organisatsioonide ja üksikute talispordilaste poole, kellel südamel Eesti suusasport. Organisatsioonid, saatke rohkel arvul võistlejaid siia. Suusasportlased tulgem ise kokku, katsume ausas võistluses oma jõudu. Viigem siit kaasa uut jõudu, uut sisemist tungi, aidakem kanda üle kodumaa suusavaimu.

Rakv. Sp. klubi nimel
Th. Andresson.

Üleriiklikkude suusavõistluste kava.

Kaitseväge, kaitseliidu, piirivalve ja politsei vahelised suusatamise esivõistlused, mis peetakse Viljandis, 19.—22. veebruarini, on otsustatud pidada järgmise kava järel:

Neljapäeval, 19. veebruaril kella 10—13: kaitseväge 10 km. suusatamine ajateenijatele ja sama maa kaadritele, ning piirivalve 5 km. suusatamine.

Reedel, 20. veebr., kella 11—12: kaitseväge jao orienteerumise suusatamine, politsei 5 km. suusatamine ja piirivalve 10 km. patrullsuusatamine.

Laupäeval, 21. veebruaril kella 8—14 kaitseliidule: 10 km. üldklassile, 5 km. B klassile, 5 km. vanadeklassile, 4 km. noortele, 3 km. naiskodukaitsele ja 10 km. patrullsuusatamine laskmisega.

Pühapäeval, 22. veebruaril: kell 10 — ühine kaitseväge, kaitseliidu, piirivalve ja politsei 30 km. suusatamine riigivanema nimelise rändauhinna peale; kell 15 — suusahüppemäel hüpete demonstreerimine Soome ja Eesti suusasportlaste poolt.

Suusavõistlustist võtab osa ligi 400 suusatajat, kelledest: kaitseväest — 110, kaitseliidust umbes 200, piirivalvest umbes 20 ja politseist umbes 40.

Peale nende tulevad kaitseliidu kutsel võistlustele Soome, Läti ja Poola kaitseliidu esindajad.

Pen Alty.

mind ega sülitada ma peale, aga küdadiviisi ta sai ütelda: „Ma andestan teile, metsloom; aga ma olin väga õnnelik!“

Siis kadus ka tema. Ja kõikjal nägematu kohtadelt õhust ja kanarikust, tuli veel kord see värisev sosin: „Vaadeldge teda! Metsloom! Oh! vaadeldge teda!“

Tõusin istukile. Kõrvu kostis trillerdavat hääht. Taevast, minu kohal üks koovitaja oli möödumas hõigates oma hüüdu. Oh! Tänu taevale! — olin magama jäänud! Mu päevane uni oli tingitud praetud laanepüüest, ja ajakirja rõhmisest, mis oli jäänud minu rinnale, lahti selle lehe peal, kust lugessin inimesõjatest lovidest ja nende metsloomade surmast. See tõestab, milliseid tempe väikesed asjad võivad mängida meeltega, kui nad pole mõistustliku järelevalve all.

Ja et lahti saada sellest ebatervest maigust minu suust, hüppasin piisti ja suuandusin koju suuõõs sammel.

ehkeki olen tugev, aga ma suurus on mu vastu, et alati võtan kuuli või kaks omaga ühes; ja mis sin teha? Nood metsloomad võtavad laengud välja nägudest ja kätest, kui nad tabavad üksteist eksikombel; olen neid näinud; aga meie ei saa seda teha.“

Nepp ütles läbilõikavalt: „See, mille vastu ma olen, on, et ta meid ennem ei söö, kuni ta kõht on juba täis. Mind toodi lõunale viienda söögina; see haavab tundeid: „Metsik loom, tapab kõike, mida ta näeb.“ Ma tundsin mu verd kaunisti keevat ja igatsesin karjuda: „Te elajad! Te teate, et me ei tapa igatiht, keda me näeme! Me jätame selle kokneide ja väljamaalaste hooleks.“ Nagu polnud liikumisvõimet, polnud ka kõnevõimet.“

Äkitselt üks väike hääht, kõrget minu kohal, siristas: „Nad ütlevad, et lase neid lookesti.“ Olen ikka armastanud lookesti; kui tänuks olin tollele väikele olevusele, kuni ta ütles: „Nad teevad veel hullemat, nad püüavad meid ja pistavad traadist püüsesse kuni me hääbumel! Metsloomad!“

Arvan, et tervel omal eluajal ma pole olnud enam pettunud!

Teine pruuna lausus: „Ta kord mõõdus minust hüppekauguselt. Mis te arvate, sõbrad? Kas me lähme võtame ta?“

Läbilõikav vastus tuli kõigilt. Lähme ta järgi! Metsloom misugune! Oh, minge ta järgi. Ja ma kuulsin sadade pehmete tübede ja käppade sahinat ja kerbinat. Teades, et mul polnud jõudu liikuda ühtki tolli, sulgesin silmad. Lamades liikumata kui putukas, kes teeskleb surmud, tundsin neid roomamas, kuni kõljal minu ümber ja minu kohal oli kuulda sõrmeid nõhises, ja iga hetk ma ootasin nende hammaste ja nokkade hammustusi minu lihastes osa-

des. Aga midagi ei juhtunud ja jõupingutusega ma avasin silmad. Seal nad olid, hirmuäratavalt ligi näoilmetega, millest ma aru ei saanud, öela vaatega, iga mina ja nokk keeratud ühele küljele.

Äkki kuulsin vana rebast ütlemas: „Võimatu häis, me ei suudaks ütalti teda süüa.“

Igailks neist hõikas nuuskima ja aevastama põlastavalt ja kui nad hakkasid taanduma, kuulsin selgesti hüüdnü ümisesmas: „Ta pole terve — mitte terve — see metsloom!“

Tolle hetke kergendustunne pühiti minu loomulikest ärritusest, et need häbemata linnud ja elajad võisid arvata, et mina, Briti sportlane, pole kõlbulik söögiks.

Sis see elajalik hüüdnü lisas: „Kui ma ta tapaks, ja mataks maha mõneks päevaks, siis ta on kannatav. Ja vana isane laanepüü hüüdnü: „Taganege, poome ta! Meid on alati hästi poodud. Nad armastavad meid, kui me oleme veidi müdanenud. Metsloomad! Taganege!“ Veel kord tundsin liikumisest ja sahinast, et mu saatris oli kaugel; sulgesin silmad, et nad ei satuks kiatususse nendega alata. Siis suureks kergenduseks kuulsin puumat — kas meile mitte ei ole alati räägitud, et nad on inimese sõbrad? — sosistavat: „Päh! On selge, me ei saa teda süüa värskena, ja mida me kohe ei söö, seda me ei puuduta.“

Kõik linnud hõikasid kooris: „Ei, see saab olema vareste töö.“

Jällegi tundsin, et olen päästetud. Siis mu hirmuks, see kouratlik kraagataja karjus: „Tapame ta, ja to-pime ta täis — kui metslooma tüübi! Ehk kinnitame ta naha prai külge, ja vaatleme teda, nagu ta tegi minuga!“

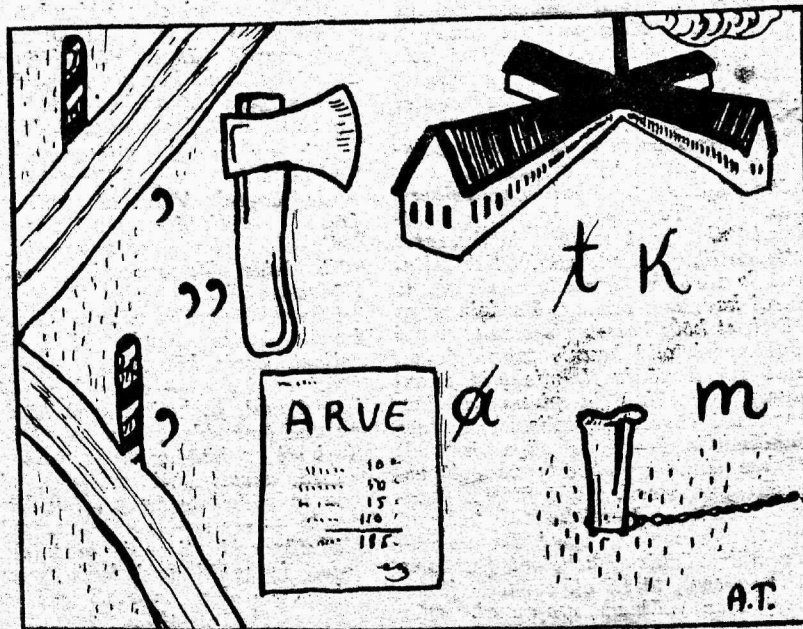
Minuti kestel tundsin arvamuste voolu hõljumas mu üle, selle neetud ettepaneku puhul. Siin too vana mat-

sis, kelle saba on minu naise kübaral, ütles teravalt: „Tüüp! Ta pole küllalt hea!“ Ja veel kord, vaatamata minu ärritusele selle maksuta haavamise eest, hingasin kergemalt. „Tulge,“ ütles karu daam rahulikult. „Sülitame ta peale veidi ja lähme minema. See metsloom pole mitte enam väär!“

Ajajooksul, mis mulle päästis igavikuna, ükshaaval nad tulid, asetasid mu peale veidi sülg — ise vahetides mulle silmi hirmu ja rahuldustundega ja siis kadusid rappa. Viimasega tuli väike loom ilma peata. Ta seisi seal, ta ei saanud vaadata

Piltmõistatus.

Missugune sportlik lau se on peldetud pildile?

Käsipalli revüü.**Kalev tuli Tallinna korvpallimeistriks.**

**Pärnu kaotas linnavõistlustel Tallinnale korv- ja võrkpallis.
B klassi võrkpallimeister politsei spordiring.**

Läinud laupäev oli käsipallirahvale suureks finaali ja linnavõistluse päevaks. Kavas oli ju see kauaoodatud ja suurejooneline korvpallifinaal Tallinna ringkonnas, mis pidi selgitama senise meistri ja NMKÜ karikavõitja võimete vahekorrad. Saksa kultuurvalitsuse võimla oli seks puhuks otse täis kiilutud publikust, ja käsipalliliit tegi ilusa „sehvti“. Pärnu—Tallinna linnavõistlused tõmbasid rahvast õieti vähe, kuna nad olidki ootuste kohaselt väga vähe huvipakkuvad. Eriti korvpallimatsh kujunes Tallinna, keda esindas NMKÜ, suureks võidumänguks — Pärnu esin-

dus mängis kahvatumalt oodatust. Seesuguse suure ülekaalu juures loomulikult ei saanudki olla huvi ega põnevust; viimast tingib ikkagi enam-vähem tasavägine mäng, olgu siis tasemalt kehvgi.

Russi ja Kalevi suurvõistluseks asusid meeskonnad täiesti esmagarnituurilistes koosseisudes mänguväljale.

K a l e v: Künnapuu, Simpmann, Parbo, Kiisel ja Altosaar.

R u s s: Klöscheiko 2, Ivanov, Timtschenko, Riives ja Klöscheiko 1.

Kalev võrdlemisi suurte ja pikkade meestega, Russil peaaegu vastan-

did. Eriti edurivi oli venelastel väikekasvuline.

Võistluse statistika.

Algedu teeb Russile Timtschenko, kelle läbi venelaste meeskond juhib 3:0, siis tuleb Parbolt 1:3, misjärel Klöscheiko 2. saavutab 5:1 läbi Russi suurima juhtimise. Künnapuult tuleb järjest 6:5 Kalevi kasuks, siis 7:6 Timtschenkolt Russile. Russ juhtis siin viimast korda. Järgnevad korvid Künnapuult ja Riiveselt teevad seisu 11:8 Kaleville. Poolajaks lisanduvad korvid veel Simpmannilt, Parbolt, Johansonist (vahetati Simpmanni vastu), Kiiselt ja Künnapuult Kaleville ja Ivanovilt Russile. Poolaja võidab Kalev 20:11.

Vaheaja järele Russ alustab õige tugevasti. Mõlemale poole sajab päris ohtrasti korve, kuni seisu juures 27:19 Kalevi kasuks viimane võtab „time out“. Järgneb Russi paras ülekaal, Kalevi hoog on annud tagasi. Russ vähedab vahet 30:26-ni, mil Kalev võtab uuesti „time out“. Seejärel seisu juures 27:30 Kalevi kasuks on Russil kõige parem mänguarengu bilanss. Võis loota isegi Russi võitu sel hetkel, kuna mängida oli veel küllaldaselt aega. Kuid Russil kukub välja nelja veaga Riives, kelle asemele tulnud Bototski ei suutnud täita tühjaksjätetud kohta Russi kaitses. Mängida jäi veel kaheksa minutit, millise aja jooksul Kalev mängis ainult võidule — toreda hingega ja hea sobivusega. Russil vigastab enda jalga ts. Ivanov, kelle asemele tuleb Gaikovitsch. Seisu juures 29:39 Kalevi kasuks, langeb mängust välja Klöscheiko 1., kuid see sündis märkijate vea läbi — Klöscheikol oli väljalangemise momendil vaid 3 viga! Kalev võtab juhtimise õige suureks (43:29), millise vahe tasandamist ei suuda teostada tagasi tulnud Ivanov ja ka see asjaolu, et Kiisel langes välja mängijate ridadest Kalevi meeskonnas. Mängu lõpp kuulus seekord Russile, kes saavutab veel 8 punkti. Üldtagajärjeks jäi Kalevi võit 43:35.

Suurvõistluse punktimehed olid Kalevil: Künnapuu 24, Johanson 6, Parbo 5, Kiisel 3, Altosaar 3 ja Simpmann 2. Russil: Klöscheiko 2. — 12, Gaikovitsch 8, Timtschenko 7, Ivanov 5, Klöscheiko 1. — 2 ja Riives 1.

Arvustus.

Mäng oli kinnise iseloomuga, mis oli loomulikult tingitud ühetugevustest meeskondadest ja tublist katmisest. Russi väikesed mehed ei suutnud olla oma kiirusele vaatamata kuigi aktiivsed Kalevi ülevõimu vastu. Mustasärgid serveerisid seekord tugeva partii, olid igatahes täiesti innuga asja kallal ja tahtsid võita. Ei olnud mingit üleolevat mängimist, mis on valmistanud kaotuse nii mitmelegi heale meeskonnale. Kalev kasutas enda võiduks Künnapuud, kes mängis oma esimest mängu hooajal ja võrdlemisi hästi. Ta igatahes hoidis end, kuna võttis väga vähe osa mängu tegevusest, seisid enamikus korvi all ja tõi punkte. Liikumises oli mees väga aeglane,

kuid see oli mõistetav Künnapuu tervisliku seisukorra tõttu. Edurivi parimaks meheks oli seekord Johanson, kelle mäng võlus hingelise heitlusega ja tugeva tempoga. Simpmann ei olnud viimasel mängul oma tavalises headuses, ta liig suur korpus on küll kasuks jõulise mängu puhul, kuid teeb kindlasti takistusi tehnilisel mänguarengul. Parbo mängis nagu harilikult — igatahes ta ei olnud halb. Kalevi kaitses — Altosaar ja Kiisel — töötas laitmatult; mõnesuguseid vigu kattis hea mängutahe ja ind. Russi edurivi oli tihtigi päris lootusetus seisukorras Kalevi korvi all — ei pääsnud nad õieti visetele ja see tingis ka viimaste ebaõnnestumise.

Russi meeskonnas rahuldasi kõik mehed. Edurivi kiireim oli Valentin Klöscheiko, siis Taras Timtschenko. Ivanov ja Gaikovitsch ei olnud ka halvad, kuid erilisel midagi ei pakkunud. Kaitses oli Riives tublim vanemast Klöscheikost. Bototskit mainisime eelpool.

Kokkuvõttes oli mäng tugev ja põnev. Kalev püsis ülekaalus peaaegu kogu mängu kestes ja võitis täiesti teenitult. Russ oli esimesel poolajal parem vastasest, kuid korvid näitasid vastupidist. Teine poolaeg oli Kalevi valitseda, arvatud välja kaks lühikest nõrkuse perioodi.

Selle võiduga on Kalev juba peaaegu kindlasti ka käesoleva aasta Eesti meister.

Linnavõistlus korvpallis Pärnu—Tallinn

ei pakkunud suuremat huvi. NMKÜ, kes esitas Tallinnat, püsis kogu aeg tugevas ülekaalus, vahetas isegi oma garnituure täiesti vabalt. Pärnu kogus end võrdlemisi hilja seisu juures kui Tallinn juhtis juba 14:0. Mängu võitis Tallinna meeskond 55:21 (28:10). Tallinna koosseisu tulid peaaegu kõik NMKÜ mehed. Punkte töid Tallinnale Viksten 21, Riiberg 12, Ratnik 12, Herm 4, Noony 2 ja Sostar 1.

Võrkpalli B klassi finaalis Tallinna meistri nimele võitis politsei spordiring Puhkekodu 15:12 ja 15:1. Viimasel game'il Voitk serveeris suure hulga palle sisse. Võitjad mängisid järgmises koosseisus: Voitk, Margus, Kukk, Bomm, Sihv ja Püss.

Pärnu-Tallinna võrkpalli linnavõistluse võitis Tallinn 2:1 (15:6; 12:15; 15:12). Teisel game'il Pärnu juhtis kord 7:0, 10:10 oli viigi seisuks, siis kaotas Tallinn. Kolmanda game'i juures püsis Tallinna ülekaal, kuud 14:11 juures venis mäng pikale.

Tallinnat esindas ÜENÜTO — Vassi, Tschistjakov, Thoen, Kutschenski, Hellmann ja Joller. Viimased kaks meest olid nõrgemad teistest ja nende vigadest oligi tingitud teise game'i kaotus.

Pärnut esindas sealne Vaprus koosseisus: Schmidt, Schneider, Teinberg, Laurits, Vabrit, Virkus.

Sama Vapruse meeskond mängis ka korvpallis olles täiendatud ühe Terwise mehega.

GPU.

Järgmine „SPORDILEHT“ on suusaerinumber. Lehes ilmub palju eritikleid ja pilte suusaspordist. — On müügil reedel, 20. veebruaril.

Soomlased uisutavad ja ujuvad.

Reingold rinnuli 200 mt. 2:47,9; Thunberg 500 mt. uiskudel 42,7.

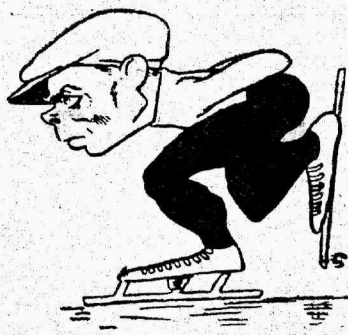

Lauschas peeti Saksa meistrivõistlusi suusaamis. 18 km. võitis soomlane Esko Järvinen 1:24:42. (Vasakul). Paremalt Saksa paremad suusatajad Lantshnerid.

Kuna meie talisport õieti põeb talle ja raske on siin elu sisse puhuda, on üle lahe naabrid sootuks agaramad. Peetakse alaliselt suuri kiirusutamise- ja suusavõistlusi, kuna veesportlased kasutavad basseini ning purustavad omakord rekorde. Päriskade oled neile.

Kuu algul pakkus Reingoldt kogu Euroopale üllatust. Mees ujus rinnuli 200 mt. 2:47,9, seega 0,1 sek. kiiremalt kui oli senine Euroopa rekord, mis püsis sakslase Rademacheri nimel.

Jalgpallivõistlusi, mis viimasel ajal Soomes peetud, ei jõua üldse loetleda. Neid lüüakse pühapäeviti kümnete viisi, kuna äripäevadel vähemad mängud pidamisele tulevad. Kiirusutamises peeti Tampere suuremaid võistlusi, kus Eerola kattis 5000 mt. 8:55,3 ja 10.000 mt. — 18:23,3. Savia ajad olid: 500 mt. — 45,8 ja 1500 mt. — 2:30,7. Huvitav on märkida, et punktide kokkuvõtmisel 3. jooksu järele oli Savia esikohal ning Eerola puudus esimese viie hulgas. 4. jooksu järele oli esikohal Eerola ning esimese viie hulgas puudus Savia.

THUNBERG EI VÄSI.

Soomlane Clas Thunberg viib alaliselt võistlusreisil. Kord oli ta Shveitsis, siis Viinis. Nüüd tulevad teated Oslos saavutatud võitude üle. Tal oli 196,8 punkti.

Ajad olid: 500 mt.: Thunberg — 42,7 (rekordi kordamine); Pedersen — 44,3; Nygren — 44,3.

1500 mt.: Thunberg 2:19,9; van der Scheer — 2:25,2; Evensen — 2:26,7.

5000 mt.: Evensen — 8:43,6; Carlsen — 8:43,8; Thunberg — 8:45,8.

10.000 mt.: Carlsen — 18:05,5; Stenbek — 18:08,6; Thunberg — 18:16,4.

Elmar Rähn parim Eesti sportlane 1930. a.

865 häält tema poolt antud.

„Eesti Spordilehe” „rahvahääletus,” mis korraldatud parima 1930. a. sportlase leidmiseks, on lõppenud. „Spordilehe” poolt korraldatud 1925. a. referendum parima Eesti sportlase tunnustamiseks tõi tol ajal esikohale Aleksander Klumbergi. Praegune referendum oli rajatud hoopis teisele alusele — siin oli vaja tunnustamist leida mineva aasta parima Eesti sportlase kohta ja tingimisel, et see sportlane oleks ilmtingimata asjaarmastaja.

Referendum ise oli suureks huvipunktiks meie lugejaskonnas ja sportlasperes. Pea kõigis Euroopa suurriiges korraldatakse sarnased hääletused, mis alati suurt elavust tekitavad. Ka meil see huvi kestis viimase tähtpäevani ja veel peale selle tuli palju hääletussedeleid. Toimetuse oli kibedasti ametis paremuse fikseerimisel ja iga postiga kõikus paremus Rähna ja Väli vahel. Teised sportlased ei tõusnud pea kunagi esimesele kohale, kuid ka nende vahel kestis alalõpmata konkurents, nii et raske oli ette näha, kes missuguse kohta omab. Ei puudunud ka koomilisi juhtumeid hääle äraandmisel; nii mõnigi sedel tõi esikohale sarnase nime, keda tõesti meil sportlaste hulgas vaevalt seni kuulnud. Toimetuse omalt poolt peab tõesti tunnustama, et hääletamine näitas täit objektiivsust ja õiget hinnangut sportlaste paremuse fikseerimisel. Muidugi raske on ju nii mitmetel aladel teha kindlat vahet paremuse määramisel. Kuid rahva hääle oli meile mõõduandev. Hääletuse tagajärjed olid järgmised:

1. R. Rähn	856
2. V. Väli	802
3. E. Tipner	534
4. J. Tiisfeldt	406
5. R. Kuura	211
6. F. Beldsinsky	195
7. O. Luiga	164
8. N. Feldman	113
9. N. Küttis	97
10. S. Teitelbaum	94
11. A. Viiding	54
12. K. Kullisaar	48
13. E. Mõtlak	46
14. M. Prost	35
15. J. Suuk	32
16. E. Einman	21
17. G. Sule	18
18. J. Meimer	17
19. A. Pihlak	15
20. C. Lasn	13

Elmar Rähn.

Sportlasperes on valitud Rähna parimaks 1930. a. sportlaseks. Ei saa öelda, et tema seda nimetust ei oleks ära teeninud. See on mees, kes pea alati vormis, kes ennast pühendanud spordile. Tema on alati tuld ja võistlushinge. 110 mt. ja 400 mt. tõkkejooksu rekordid seisavad tema nimel. Mitmekülgsem kergejõustiklane. Võistleb hea eduga lähiketes maades ja hüpetes.

Voldemar Väli.

Parim praegusaja maadleja. Esindanud Eestit mitmel olümpia mängudel. Kuldmedali omanik olümpia mängudel. Võistelnud pea kõigis Euroopa maadlusriikides hea eduga. Mitmekordne Eesti meister.

Evald Tipner.

Tuntuim jalgpallimees. Mängib alaliselt rahvusmeeskonna väravava-hina. Kaitsnud Eesti värve paar-kümmend korda. Harrastab peale jalgpalli veel jääpalli, kus ka mitmekordne internatsionaal; lisaks ka kergejõustiklane.

Julius Tiisfeldt.

Mitmekülgne jooksumeister. Jookseb mäid 100—1500 meetrini. Eriala siiski 800 meetrit, missugune rekord ka tema nimel püsib. Suure tahte-jõu ja lõpmatu energiaga sportlane.

Roman Kuura.

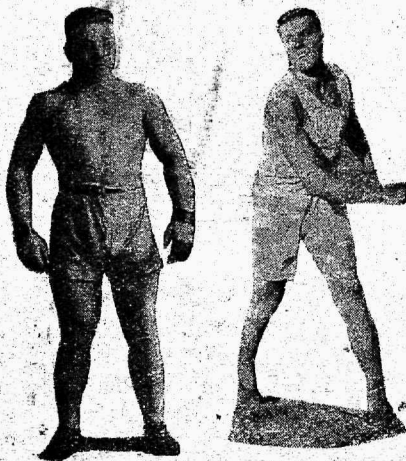
Poksipere kants. Poksib suure külmaveresusega. Algab roundi suure pealetungiga ja tihti lamab vastane tema ees knock-out'is. Võistelnud mitmetel maavõistlustel Eesti eest. Mitmekordne Eesti meister.

Felix Beldsinsky.

Omaaegne imelaps. Sõjaväkke oli kõlbmatu, kuid võistlusrajal ei olnud temal vastast. Tema maad 1500—10.000 meetrini. 3000, 5000 ja 10.000 meetri rekordid kuuluvad temale.

Olaf Luiga.

O. Luiga ja N. Feldman.

Praegusaja parim tõstesportlane. Raskekaalu meister. Peale tõstesporti harrastab ka maadlust, kus viimasel ajal silmnähtav edu märgatav. Esitanud Eestit mitmel maavõistlusel ja Euroopa esivõistlusel.

Nikolai Feldman.

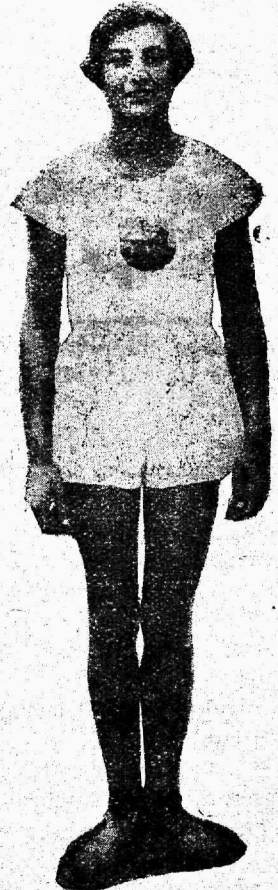
Meie parim kuulitõukaja ja kettaheitja. Mitmekordne Eesti kettaheitmeister. Parimad tagajärjed mineval aastal: kuul 14,60 mt. ja ketta 46,27 mtr.

Nikolai Küttis.

Narvast võrsunud sportlane. Lühikese aja jooksul tõusnud heaks sportlaseks. Mitmekülgne kergejõustiklane. Paremad alad kauguse ja kolmikhüpe. Eesti rekord kolmikhüppes kuulub temale.

Sara Teitelbaum.

Meie naispere tuntuim ja mitmekülgsem sportlanna. Omab rida teisi rekorde. Esindas Eestit mineval aastal naisolümpia mängudel Praagas.

TSHILI TEEB EDUSAMME.

Lõuna-Ameerika riikide hulgas ei taha ka Tshilli teistest maha jääda. Santiagos peetud võistlustel hüppas Juan Boura kaugust 710, Santabanez heitis oda 58,46 ning Pollack tõukas kuuli 13,77.

Ekraaveliit pidas aastakoosolekut.

Uued rekordid kinnitati.

Pühapäeval pidas ekraaveliit 16 liikme osavõtul aastakoosolekut H. Vismani juhatusel. 15-punktilise päevakorra läbivõtmiseks kulus veidi üle 3 tunni. Ainult üksikute küsimuste juures tekkisid pikemad sõnavõtmised, nagu kergejõustiku esivõistluste korraldaja — organisatsiooni määramine. Peaaegu vaieldeta kinnitati juhatuse ettepanekud, aruanded, eelarved jne. Juhatusest väljalangenute liikmete asemele valiti Kärt Paide Järvapojast ja Vahtel ÜENÜ. Revisjoni komisjoni Visman, Joller ja Köppo. Keskkliidu asemikudeks Kõllim, Kärt, dr. Kukk, Tõnson ja Vahtel.

Esivõistluste korraldajateks määrati:

- Murdmaajooks — Tartu Kalev.
- Poks — Tallinna poksiklubi.
- Prantsuse ja vabamaadlused — Tallinna Sport.
- Tõstmine — Tallinna Sport.
- Veesport — Tartu veesporti klubi.
- Jalgratta — Tartu Kalev.
- Maraton — Tallinna politsei spordiring.

Naiste kergej. — juhatuse määrata.

Meeste kergejõustiku esivõistlusi soovisid saada Tallinna Kalev, kes pühitseb 30-aastast juubelit, Pärnu seltsid ja Narva Võitleja. Pikemate vaielduste järele hääletamisel kaks esimest organisatsiooni said võrdselt 8 häält ning nii jäigi küsimus otsustamata.

Kinnitati 1930. a. püstitatud uued rekordid:

1930. a. püstitatud Eesti rekordid ujumises.

- 100 m. vabalt meestele, E. Ernesaks 1.12,4.
- 200 m. seljali meestele, B. Pertelson 3.33,4.
- 100 m. seljali naistele, J. Laubach 1.48,6.
- 100 m. seljali meestele, E. Pokats 1.28,8.
- 200 m. vabalt meestele, E. Mõttlik 3.10,8.
- 300 m. vabalt meestele, E. Mõttlik 4.55,8.
- 100 m. seljali naistele, H. Mahoni 1.47,4.
- 200 m. teateujumine, Kalev, Tall. 2.20,1.
- 400 m. vabalt meestele, E. Mõttlik 6.28,8.
- 100 m. vabalt naistele, E. Verlin 1.40,1.
- 100 m. rinnuli naistele, E. Krimm 1.42,2.
- 200 m. seljali meestele, E. Pokats 3.18,1.
- 100 m. seljali naistele, H. Mahoni 1.43,5.
- 400 m. vabalt meestele, E. Mõttlik 6.26,7.
- 4x50 m. teateujumine, Tartu veesporti kl. 2.15,2.
- 1000 m. vabalt meestele, E. Mõttlik 17.37,0.
- 200 m. vabalt naistele, H. Mahoni 3.46,3.
- 1500 m. vabalt meestele, E. Mõttlik 29.51,2.
- 4x50 teateujumine naistele, Kalev, Tall. 3.10,1.
- 500 m. vabalt meestele, E. Mõttlik 9.30,7.
- 400 m. seljali naistele, H. Mahoni 7.58,3.
- 400 m. rinnuli meestele, A. Trahov 7.42,6.
- 250 m. rinnuli meestele, A. Trahov 4.20,3.
- 500 m. rinnuli meestele, A. Trahov 9.38,0.
- 300 m. vabalt naistele, H. Mahoni 5.54,2.

1930. a. püstitatud Eesti rekordid kergejõustikus.

kuul tug. k-ga	14,60	N. Feldman	29. V 30.
kuul tug. k-ga (naistele)	10,75	S. Teitelbaum	10. VI 30.
teatejooks (4x100 naistele)	55,2	Tall. Kalev — Scheer, Brenner, Teitelbaum, Mägi	10. VI 30.
110 m. tõkkejooks	15,7	E. Rähn	20. VI 30.
100 m. jooks	11,0	R. Kesküll	20. VI 30.
800 m. jooks	1.58,8	J. Tiisfeldt	20. VI 30.
teatejooks (4x100)	43,6	Eesti esind. meesk. Laabent, Schüts, Rähn, Kesküll	20. VI 30.
teatejooks (4x400)	3.25,4	Eesti esind. meesk. Ütt, Rähn, Tiisfeldt, Kesküll	21. VI 30.
teivashüpe	3,60	E. Tamman	21. VI 30.
teatejooks (800+400+200+100)	3.36,4	E. s. s. Kalev — Madison, Estam, Paluvere, Tomson	21. VI 30.
kuul tug. k-ga	14.71,5	J. Suuk	20. VII 30.
teatejooks (400+300+300+100)	2.04,6	Lüüdi esitusmeesk. Kesküll, Estam, Tann, Rähn	23. VII 30.
800 m. jooks (kordamine)	1.58,8	J. Tiisfeldt	23. VII 30.
400 m. jooks (kordamine)	51,0	J. Tiisfeldt	24. VII 30.
oda tug. k-ga (naistele)	35,63	L. Raudsepp	27. VII 30.
kuul tug. k-ga (naistele)	10,98	S. Teitelbaum	27. VII 30.
kõrgus h-ga (naistele)	1.44,5	L. Raudsepp	27. VII 30.
teatejooks (4x100) naistele	54,6	E. s. s. Kalev — Brenner, Ots, Teitelbaum, Mägi	27. VII 30.
kolmikshüpe h-ga	14,33	N. Küttis	1. VIII 30.
teatejooks (4x100) naistele	54,4	ÜENÜ — Lemberg, Parts, Jürgenson, Kelder	14. VIII 30.
teatejooks (10x1000)	28.17,8	E. s. s. Kalev — Beldsinsky, Estam, Villemson, Dunkel, Madison, Troost, Tumanov, Paluvere, Kaalep, Herman	14. VIII 30.
teatejooks (5x1000)	13.51,0	E. s. s. Kalev — Beldsinsky, Estam, Villemson, Dunkel, Madison	14. VIII 30.
800 m. jooks (naistele)	2.30,2	B. Jürgenson	16. VIII 30.
oda (naistele)	35,94	S. Teitelbaum	16. VIII 30.
teatejooks (4x100) naistele	54,2	E. s. s. Kalev — Järvel, Scheer, Teitelbaum, Mägi	17. VIII 30.
150 m. jooks	17,3	K. Schüts	20. VIII 30.
teatejooks (1500+800+400+200+100)	8.03,8	Pärnu esind. meesk. — Peterman, Goldberg, Meimer, Kuus, Haitov	27. VIII 30.
300 m. tõkkejooks	29,8	J. Meimer	27. VIII 30.
3000 m. jooks	8.52,2	F. Beldsinsky	8. IX 30.

teatejooks (4x60 naistele)	32,6	ÜENÜ — Lemberg, Parts, Didvig, Kelder	11. IX 30.
kuul tug. k-ga (5.44 kg.)	17,18	A. Viiding	13. IX 30.
teatejooks (1500+800+400+200+100)	8.03,0	E. s. s. Kalev — Beldsinsky, Dunkel, Villemson, Paluvere, Tamm	14. IX 30.
800 m. jooks (naistele)	2.29,6	B. Jürgenson, Riias,	21. IX 30.
100 m. jooks (naistele)	12,8	S. Teitelbaum, Riias,	21. IX 30.
200 m. tõkkejooks	28,2	E. Rähn	5. X 30.

Charles Paddock abiellunud.

Kui vabrikant pakub autot 10 dollariga.

Läinud detsembris abiellus maailma kiireim sprinter Charles Paddock prl. Neva Prisk Mahbyga.

Paddockist jutustatakse järgmist lugu.

Ajal, mil Charles Paddock oli veel maailma parim sprinter, külastas tema kord ka ühte autotehast. Kui ringkäik tehases tehtud, lausub firma omanik Paddockile:

„Meile oleks see väga suureks auks, kui teie, härra Paddock, eviksite ühe meie auto ja sellel sõidaksite.“

„Nii! Kui palju maksab teie auto?“ pärib Ch. Paddock uudishimulikult.

„Teile, härra Paddock, kingiksime meeleldi auto,“ seletab sheff sõbralikult.

„Miks?“

Dempsey segab Dempseyt.

Halenaljakas vahejuhtumine vagunis.

Kui Jack Dempsey sõitis kord rongiga, vilistas ja laulis kõrvalkupees keegi härra väga valjusti. See segas Dempseyt. Ta püsis siiski rahulikuna, lootes, et tundmatu laulmise ja vilistamise peagi lõpetab. Kui aga härra edasi vilistas ja laulis, lõppes J. Dempsey kannatus. Ärritatuna sööstus ta kõrvalkupeesse, viskas härrale oma nimekaardi ja lausis:

„Loodan, et teie, mu härra, nüüd ei sega enam teisi reisijaid, vaid vaikite.“

See tehtud, saadab J. Dempsey võõrale härrale veel vihase pilgu ja läheb oma kupeesse tagasi.

J. Dempsey rõõmustab, kuna mees kõrvalkupees vaikib. Aga see rõõm on varajane. Varsti kostab jälle vile ja laul, pealegi hoogsamalt kui varem.

J. Dempsey on vihast otse meele. Kutsudes konduktori, lausub ta ärritusest punetades sellele:

„Öelge sellele mehele kõrvalkupees, et kui ta oma joru veel edasi ajab, tunda saab,“ mida tähendavad minu rusikad!“

Konduktor astub kõrvalkupeesse ja lausub seal istuvalle mehele:

„Kuulge, härra, teie peate kohe oma vilistamise ja laulmise lõpetama! Kaasreisijad pole sellega sugugi rahul.“

Ent mees ei näigi seda nagu kuulvat, vaid joriseb rahulikult edasi.

„Tänuks selle au ja lahkuse eest, mida näitasite meie autotehast külastades.“

„Sellest ei või juttugi olla!“ vastab Ch. Paddock kindlalt. „See pole üksinda ebakohane nimule kui sportlasele, keda võidakse lugeda amatöörmääruste rikkujaks, vaid, — teate, härra direktor, ma ei võta üldse mingisuguseid kingitusi vastu.“

„Kahju!“

„Aga ma, võib olla, ostan ehk auto, kui suudame hinna üle kokku leppida. Kui suur on hind?“

„Teile, härra Paddock, annaksime oma uuema mudeli kümne dollari eest,“ seletab sheff, kes teab, et nii kohe, kui maailma parim sprinter ostab nende auto, teevad seda ka tuhanded teised.

„Ilus!“ vastab Ch. Paddock. „Meest sõnast! Saatke mulle viis sarnast autot.“

Hooletult ulatab ta konduktorile J. Dempsey poolt visatud nimekaardi ja kõvendab aiva häält. Konduktor, lugenud nimekaardi, näib ehmatavat, kohmetub, palub andeks ja väljub sügavalt kummardades uksest.

Koridoris ootav J. Dempsey küsib kohe konduktorilt:

„Noh, mis on?“

„Tsss!“ vastab konduktor sõrme suule pannes. „See seal on Dempsey! Las ta, sõge, joritab nüükaudu edasi, kui tahab! Muudu ehk tuleb selle eesti pärast veel skandaal!...“

ALF ENGEN HÜPPAS 77,5 mt.

Ameerikas on Salt Lake City suusahippe mäelt Alf Engen hüpanud 77,5 mt., püsidest püstiseisakus. Engen on rahvuselt norralane, kuid ammu Ameerikasse välja rännanud. Ta on elukutseline.

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompüestee 19
Telefon 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi- ja võimlemiseabinõusid.

K.m. „SPORT“

Tallinn, S. Karja 18. Kõnekr. (2)23-00

Soovitab suures valikus talviseks hooajaks

sporditarbeid

Uudis! Varao Keegli-Billard. Uudis!

Huvitav mäng kõigile.

Jalanõude A-S. „ESTOKING-UNION“ osakond.

Kanada — ilmameister jäähockey.

Austria parim Euroopa meeskond.

Poola liidu poolt korraldati Krynicas 1.—8. veebruarini ilmameistrivõistlusi jäähockey.

Krynica asub Krakovi maakonnas mõnikümme kilomeetrit Tšehhoslovakkia piirist. Kui Ida-Galitsia linn, kuulub ta Poolale alles 1920. a. peale. 1921. a. rahvalugemise andmetel on seal 2341 elanikku, neist 1023 juuti. 595 mt. üle merepinna ning Karpatide Ropa orus. Seal on ehitatud eeskujulik jääväli, mille mõõdud jäähockey jaoks 40×65 mt. Mahutab kuni 4000 pealtvaatajat, kelle osa jaoks on amfiteatritaaline tribüün. Linn on läbi aasta külastatav ning talvel eeskujulik talispordi tsentrum.

Ilmameistrivõistlustest võttis osa 10 rahvust. Omavahel loositi nad kolme gruppi, millest kuus meeskonda siis omakorda lõpuvõistlusel kokku läksid. Neli väljalangenut moodustasid troostiringi.

1. grupp kuulusid Kanada, Prantsuse ja Poola. Esimest esitas Manitoba ülikooli meeskond, kes juba kuu aega Euroopas ringreisul. Teisi esitasid koondused. Võitjaks oodati Kanadat.

2. grupp kuulusid Tšehhoslovakkia, Austria, Ungari, Inglise.

3. grupp kuulusid Rootsi, Rumeenia ja Ameerika Ühisriigid. Viimast esitas Bostoni Ice Club.

Esimesel päeval kohtasid Kanada ja Prantsusmaa, kus esimesed kergelt võitjaks tulid, lüües vastast 9:0. Edasi löi Austria Inglismaad 1:0. Öhtul tulevalgusel löi Tšehhoslovakkia Ungarit 4:1.

Teine päev andis Ühisriikidele suure võidu Rumeenia üle. Löödi 15:0. Järgnes mäng Rootsi-Austria, kus võitsid põhjamaalased 3:1. Öhtul mängis Poola Tšehhoslovakkia vastu. Võitis viimane 4:1.

Teistel päevadel olid tagajärjed järgmised:

- Ungari—Inglise — 3:1
- Austria—Inglise — 7:0
- Poola—Prantsuse — 2:1
- Ühisriigid—Austria — 2:1
- Kanada—Tšehhoslov. — 2:0
- Poola—Rootsi — 2:0

Suusatamisest Haapsalus.

Möödunud nädala elas Haapsalu täielikult suusatamise tähe all — suusatamise kursused kaitseliidu spordi peal. ltn. Lepa juhtimisel ja võistlused politsei, piirivalve ning kaitseliidu poolt aitavad suuresti tõsta üldist suusaspordi levimist Haapsalus ja saavutatud tulemused tõendavad, et suusaspordis Haapsalus teiste kodumaa linnadega täiesti ühel tasapinnal seisab.

Võistluste tehnilised tulemused olid:

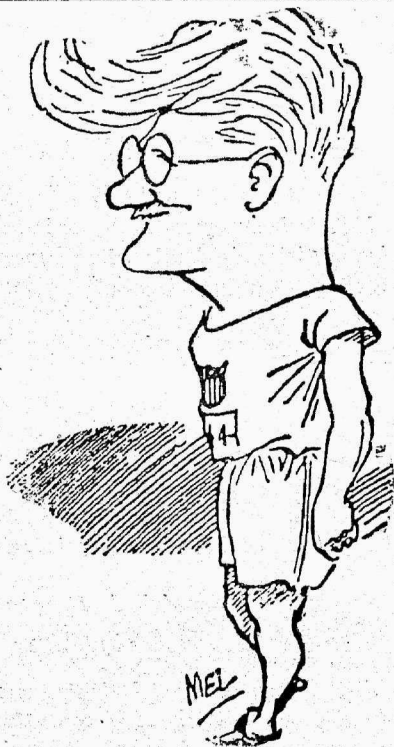
- Politseil — 15 klm. murdmaad: 1) A. Espenberg, aeg 1. t. 20 m.
- Piirivalvel — 5 kl.: 1) Truu — 25,28 m.; 2) Laatsarus — 25,29 m.
- Piirivalvel — 10 kl.: 1) Truu — 53,00 m.; 2) Laatsarus.
- Kaitseliidul — „B“ kl. 5 klm.: 1) Meinhard Kiil — 23,30 m.; 2) Philipp Miedeberg — 23,49 m.; 3) Albert Luther — 24,32 m.
- Kaitseliidul — üldkl. 10 klm.: 1) A. Luther — 53,44 m.; 2) M. Kiil — 54,00 m.; 3) E. Preimann — 57,17 m.

- Prantsuse—Rumeenia — 7:1
- Kanada—Rootsi — 0:0
- Austria—Poola — 2:1
- Ühisriigid—Tšehhosl. — 1:0
- Inglise—Rumeenia — 11:0
- Kanada—Poola — 3:0
- Tšehhosl.—Austria — 2:1
- Ühisriigid—Rootsi — 3:0.

Troostimängudes Inglise võitis Prantsusmaad 2:1 ja Ungari Rumeeniat 9:1.

Suuremaks üllatuseks oli mäng Rootsi ja Kanada vahel, mis lõppes värvata. Heaks osutus Rootsi värvavaht Sucksdorff, keda kanadalased ründasid 4 mehega, viimasel kolmandik ajal isegi 5 mehega, kuid asjatult. Sucksdorff suutis aga jääda värvava peremeheks ja mängu viigiga lõpule viia, mis Rootsil tähendab moraalset võitu.

Ilmameistriks tuli Kanada, kuna Euroopa parimaks meeskonnaks osutus Austria.

Ameeriklane Harold Osborne, kes 10 aasta jooksul kõrgust hüpanud 198 sm. Osborne Soome karikaturisti kujutusel.

Euroopa meistrivõistlused ja X olümpiaad.

Kuidas on lood meie maadluspordiga?

Vaevalt on veel poolteist kuud aega Euroopa maadlusmeistrivõistlusteni, mis seekord peetakse Prahas. Viimastel aastatel pole meie maadlejad neist võistlustelt puudunud. Ja igakord oleme tulnud tagasi auhindadega — tihti toonud ka meistritiitlidki koju.

„Nii vanasti“. Aga siis treeneriti, valmistati ette ja — võideti. Nüüd pole aga eesolevast meistrivõistlusest meil peaaegu juttugi tehtud — kõnelematagi ettevalmistustest ja agarast harjutusest. Mehed on laiali, treenerit pole ja teadmata on ka, kuidas ekraveliit asjasse suhtub. Eraviisil oleme küll kuulnud, et summasid meeste Prahasse saatmiseks olemas, ja et neid ta tarbekorral antakse. See on kena ja kiiduväärne. Aga maadlejad? Kus nad on? Pütsep ja Loo on Soomes, teised siin, kuskil. Aga kus ja kuidas nad harjutavad — seda vist ei tea keegi, nähtavasti see kedagi ei huvita.

Nii see ei lähe! Seda enam, et Los Angelesi olümpia-mängudeni on ainult aasta või pisut rohkem aega. Sealt ei tohiks meie maadlejad puududa.

Sest on ju maadlus meie tugevaim spordiala.

Kui üldse tahame veel olümpia-mängudel esineda, siis peame sinna vähemalt kaks-kolm paremat maadlejat saatma. Aga

keda saata — kui kedagi ette ei valmistata. Pariisi ja Amsterdamis olümpiaadile valmistusime, enne Pariisi mängusi tegime proovi Riias ja tulime kolmandaks rahvuseks, ennem Amsterdamis olümpiaadi oli tuleprooviks Budapest Euroopa esivõistluste näol. Seal tulime teiseks rahvuseks võrdse punktidega esimeseks tulnud Ungariga, sellele järgnesid võidud Amsterdamis.

Need võidud ei tulnud teenimata. Harjutati kõvasti — viimased kuud koos ühisharjutustel. Ja lõpuks oldigi kindlad enda peale. Minki võitma ja — võideti!

Nüüdki tuleks kiire korras asuda samasugusele tegevusele. Teised maadlusrahvad on seda juba teinud. Tuleks jälle võtta päevakorda treeneri muretsemise küsimus, korraldada ühisharjutusi, võimaldada Pütsepal ja Lool tulla paariks nädalaks enne Prahat siia harjutama, ühtlustada meeskond ja pidada meestest kinni kuni olümpia-mängudeni. Ohverdades tükk tööd ja mõned summad kindlustaksid hiljem võidud.

On viimane aeg asuda tööle. Loodame, et need, kes kutsutud meie raskesporti juhtima, teevad ka midagi. Kui Robert Oksa siia treeneriks saamine oli võimata, siis tuleks otsida mõni teine mees Soomest.

N. K a l j o.

Tartu käsipalli!!

Erilist huvitavat juhtunud ei ole! Keskkoolide esivõistluste tsükli kohatasid real — öhtune gümn., kus mängu paremus ühes parema pallikäsitusel annab võidu realgümn. 15:5 ja 15:10. Pühapäeval võistlusöhtul mängivad võrkpalli real- ja komertsgümnaasiumid. Esimese game napp paremus muutub teisel gamel kuulsaks ülekaaluks ja võidab jälle realgümn. 15:13 ja 15:7. Üle ootuste hoogsat ja hea klassilist võrkpalli serveerivad tehnikagümn. ja seminar. Loodetud kindel võitja tehnikagümn. ei usu ise ka esimesel gamel, et ta kaotada võiks, kuid ometi see tuleb, seminari game 15:13. Väga hästi surus Illi — vastuhüpped ei lugenud talle. Seminarist Koni oli järgmine. Tagamängu haruldast näitas Kriisk. Seminarist, kelle hoogsus ka meeskonda tiivustas ja tehnikerite „pomid“ pareeriti õige libedalt. Teine game annab alguses edu kohe seminarile, Illi surub ühe öhtu „kohutava maid pomme“ ja... Kriisk võtab selle vastu! Tehnika ind on lõppenud, seminar nopib edu punkt-punktilt, jättes gamest tehnikale ainult 2 punkti. Ei saa nimetamata jätta Meenoni õige lohakat surumist, oma võimete juures ei tohiks nii „verest ära“ minna, tõsted olid head. Kui võrrelda

tõsteid ja surumisi — kui seda võrrelda saab — siis tõsted olid mõlemal pool paremad! Mõlemate öhtute korvpallid olid ka päris huviküllased. Treffneri gümn. ja seminar mängivad eriti ägeda mängu ja lõpetavad normaalajaga mängu viigiga 22:22 — alles lisaajal suudab — hea õnnega — seminar võitjaks tulla 28:27. Treffneristidel puudus Marks ja see luges neile kaotuse, — et kolm meest vigade tõttu välja langesid — polnud veel sugugi hirmus!

Öhtugümn. — tehnikagümn. mängivad samasuguse ägeda matši! Tehnikagümn. olles õhutatud Illi teadliku kombinatsiooni mängule, ei suuda öhtugümn. pikkade poiste vastu neid kombinatsioone läbi viia! Jürgens ja sults öhtugümn. kaitsjatena katavad täielikult tehnikagümn. lühidakasvulisi ääri, pikk Hermann öhtugümn. tsentrina on võrreldav tõesti samanimelise tormaja Tallinnas, olles küll aeglane ja vähetreeneritud, suudab siiski öhtumeestele võiduks vajalikud punktid kirja panna ja tehnikaga kaotab 16:11. Seminarist ja komertsgümn. vaheline korvpall annab võidu õige „veni Villemliku“ mängu juures esimesele 30:10. Sõmapaistavad olid Eedi Kriiski visked.